

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 17Csp/100/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8125206772
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Lampartová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2026:8125206772.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

-20- 17Csp/100/2025

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Evou Lampartovou v spore žalobkyne: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX, XXX XX D., právne zastúpenej: JUDr. Dáša Komková, advokátka so sídlom Hlavná 27, 080 01 Prešov, IČO: 34 904 620, proti žalovanému: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava – mestská časť Ružinov, IČO: 35 724 803, právne zastúpenému: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava, IČO: 53 255 739, o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok, takto

rozhodol:

-3- 17Csp/100/2025

I. Súd u r č u j e , že úver poskytnutý na základe Zmluvy o poskytnutí pôžičky č. XXXXX (XXXXXXX) zo dňa 20.11.2008, je bezúročný a bez poplatkov.

II. Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o poskytnutí pôžičky č. XXXXX (XXXXXXX) zo dňa 20.11.2008 v časti VI. Vyhlásenie klienta, v časti, v znení:

„Ďalej prehlasujem, že som sa pred podpísaním Zmluvy oboznámil s Podmienkami a Všeobecnými obchodnými podmienkami (ďalej ako VOP), ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy, prevzal som ich, súhlasím s nimi, nemám k nim žiadne výhrady a zaväzujem sa ich dodržiavať.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

III. Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o poskytnutí pôžičky č. XXXXX (XXXXXXX) zo dňa 20.11.2008 v časti VI. Vyhlásenie klienta, v časti, v znení:

„Prehlasujem, že súhlasím so Zmluvnou pokutou a Sankčným úrokom prislúchajúcim Spoločnosti pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti plniť Splátky riadne a včas, ako aj s tým, že Spoločnosť má možnosť účtovať si kompenzáciu ušlých výnosov.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

IV. Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o poskytnutí pôžičky č. XXXXX (XXXXXXX) zo dňa 20.11.2008 v časti VI. Vyhlásenie klienta, v časti, v znení:

„Svojím podpisom prejavujem súhlas s tým, že v prípade, ak si nesplním svoj záväzok splácať Pôžičku v stanovených termínoch Splátok, resp. v stanovenej lehote splatnosti Pôžičky podľa tejto Zmluvy, aby Consumer Finance Holding, a.s. bola oprávnená požadovať od môjho zamestnávateľa vykonávať zrážky zo mzdy a iných príjmov až do doby úplného splatenia Zabezpečovanej pohľadávky Consumer Finance Holding, a.s. voči mne. Výška zrážok zo mzdy a z iných príjmov bude zodpovedať výške Splátok podľa tejto Zmluvy. Pre účely uplatnenia výkonu zrážok zo mzdy a z iných príjmov je táto Zmluva súčasne aj Dohodou o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov podľa § 551 Občianskeho zákonníka.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

V. Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o poskytnutí pôžičky č. XXXXX (XXXXXXX) zo dňa 20.11.2008 v časti VI. Vyhlásenie klienta, v časti, v znení:

„Súhlasím, aby Consumer Finance Holding, a.s. v zmysle zákona č. 428/2002 Z.z. o ochrane osobných údajov v znení neskorších predpisov poskytla moje osobné údaje a údaje uvedené v tejto Zmluve (ďalej

len „údaje a informácie“) aj svojej ovládajúcej osobe Všeobecnej úverovej banke, a.s. (VÚB, a.s.) ako aj jej dcérskymi spoločnosťami, spoločnosťou Intesa Sanpaolo, Taliansko za účelom interného výkazníctva, zvýšenia kvality mne poskytovaných služieb a ponuky služieb a produktov týchto spoločností patriacich do skupiny s úzkymi väzbami k VÚB, a.s., a to v rozsahu údajov uvedených v tejto žiadosti na dobu 10 rokov od podpisu žiadosti, pričom som oprávnený odvolať svoj súhlas najskôr po jednom roku od udelenia súhlasu pre prípad, že Zmluva nevznikne, a to písomným oznámením doručeným na adresu: Consumer Finance Holding, a.s., Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok. Potvrdzujem dobrovoľnosť tohto súhlasu.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

VI. Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená vo Všeobecných obchodných podmienkach k Zmluve o poskytnutí pôžičky č. XXXXX (XXXXXXXX) zo dňa 20.11.2008 v čl. 6. Podmienky splácania, bod 6.7 v znení:

„Klient je povinný ako variabilný symbol uvádzať evidenčné číslo uvedené v Splátkovom kalendári a/alebo Zmluve. Neuvedenie správneho variabilného symbolu na príkaze k platbe sa považuje za neuhradenie Splátky so všetkými následkami s tým spojenými.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

VII. Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená vo Všeobecných obchodných podmienkach k Zmluve o poskytnutí pôžičky č. XXXXX (XXXXXXXX) zo dňa 20.11.2008 v čl. 9. Priradenie platieb a započítanie, bod 9.1, v znení:

„Klient určuje, že akákoľvek peňažná čiastka Klienta zaplatená v prospech Spoločnosti sa započítava voči pohľadávkam Spoločnosti v poradí určenom podľa uváženia Spoločnosti.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

VIII. Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená vo Všeobecných obchodných podmienkach k Zmluve o poskytnutí pôžičky č. XXXXX (XXXXXXXX) zo dňa 20.11.2008 v čl. 9. Priradenie platieb a započítanie, bod 9.2, v znení:

„Spoločnosť je oprávnená započítať pohľadávky Spoločnosti voči pohľadávkam Klienta aj vtedy ak niektorá pohľadávka Spoločnosti ešte nie je splatná, bola premlčaná alebo ju nemožno uplatniť na súde.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

IX. Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená vo Všeobecných obchodných podmienkach k Zmluve o poskytnutí pôžičky č. XXXXX (XXXXXXXX) zo dňa 20.11.2008 v čl. 12. Poplatky, pokuty, sankčné úroky, bod 12.2 a bod 12.3 v znení:

„Spoločnosť je oprávnená požadovať od Klienta Zmluvnú pokutu v prípade, ak sa Klient dostal do omeškania so splatením ktorejkoľvek jednotlivej Splátky. V 30-ty deň po dobe splatnosti je Klient povinný zaplatiť Zmluvnú pokutu vo výške 10 % z dlžnej Splátky. V ten deň sa Zmluvná pokuta stáva aj splatnou. V prípade omeškania s úhradou jednotlivých Splátok je Klient povinný uhradiť Spoločnosti okrem Zmluvnej pokuty i Sankčný úrok vo výške 0,05 % za každý aj začatý deň omeškania. Sankčný úrok je splatný na výzvu Spoločnosti.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

X. Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená vo Všeobecných obchodných podmienkach k Zmluve o poskytnutí pôžičky č. XXXXX (XXXXXXXX) zo dňa 20.11.2008 v čl. 12. Poplatky, pokuty, sankčné úroky, bod 12.5 v znení:

„Súčasťou pohľadávky Spoločnosti voči Klientovi sú aj náklady vynaložené Spoločnosťou na zabezpečenie mimosúdneho vymáhania pohľadávky.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

XI. Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená vo Všeobecných obchodných podmienkach k Zmluve o poskytnutí pôžičky č. XXXXX (XXXXXXXX) zo dňa 20.11.2008 v čl. 15. Všeobecné ustanovenia, bod 15.2 v znení:

„Spoločnosť je oprávnená akékoľvek svoje práva zo Zmluvy úplne alebo z časti previesť a/alebo postúpiť úplne alebo z časti pohľadávky Spoločnosti zo Zmluvy na tretiu osobu bez súhlasu Klienta.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

XII. Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená vo Všeobecných obchodných podmienkach k Zmluve o poskytnutí pôžičky č. XXXXX (XXXXXXXX) zo dňa 20.11.2008 v čl. 15. Všeobecné ustanovenia, bod 15.22 v znení:

„Klient súhlasí s tým, aby všetky jeho hovory s call centrom Spoločnosti boli nahrávané a uchovávané po dobu 10 rokov od uskutočnenia telefonického hovoru a v prípade potreby použité ako dôkaz v súdnom alebo arbitrážnom konaní.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

XIII. Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená vo Všeobecných obchodných podmienkach k Zmluve o poskytnutí pôžičky č. XXXXX (XXXXXXX) zo dňa 20.11.2008 v čl. 15. Všeobecné ustanovenia, bod 15.24 v časti, v znení:

„Klient a Povinný na jednej strane a Spoločnosť na strane druhej (Strany) sa dohodli, že všetky spory vzniknuté zo Zmluvy a/alebo Zmluvy o zabezpečení a v súvislosti s ňou budú riešené dohodou Strán. Ak nedôjde k dohode podľa predchádzajúcej vety, akýkoľvek spor, nárok alebo rozpor vzniknutý zo Zmluvy a/alebo Zmluvy o zabezpečení alebo v súvislosti s ňou (vrátane všetkých otázok týkajúcich sa jej existencie, platnosti alebo ukončenia) budú rozhodované Stálym Rozhodcovským súdom Slovenskej bankovej asociácie alebo Rozhodcovským súdom pri Slovenskej hospodárskej komore, s.r.o. alebo Rozhodcovským súdom pri Slovenskej arbitrážnej komore, s.r.o. alebo príslušným všeobecným súdom.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

XIV. Žalobkyňa má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu s tým, že o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

-20- 17Csp/100/2025

1. Žalobkyňa sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 25.08.2025 domáhala, aby súd určil, že úver zo Zmluvy o poskytnutí pôžičky č. XXXXX (XXXXXXX) zo dňa 20.11.2008 je bezúročný a bez poplatkov a zároveň, aby určil ňou špecifikované zmluvné podmienky zo Zmluvy o poskytnutí pôžičky č. XXXXX (XXXXXXX) zo dňa 20.11.2008, ako aj Všeobecných obchodných podmienkach k uvedenej zmluve, ktoré sú citované vo výrokovej časti tohto rozsudku, za neprijateľné zmluvné podmienky v spotrebiteľskej zmluve. Uplatnila si tiež nárok na náhradu trov konania. Žalobu odôvodnila tým, že so spol. Consumer Finance Holding, a.s., IČO: 35 923 130 uzavrela dňa 20.11.2008 predmetnú spotrebiteľskú zmluvu, predmetom ktorej bolo poskytnutie pôžičky vo výške 2 655,51 EUR (80 000 Sk) a záväzok žalobkyne vrátiť úver v 44 mesačných splátkach po 85,84 EUR (2 586 Sk). V zmluve bola uvedená ročná úroková sadzba 20,65 % s RPMN 20,65 % a konečnou splatnosťou 48 mesiacov, pri celkovej výške pôžičky 3 777 EUR (113 784 Sk). Ďalej uviedla, že dňa 19.11.2012 jej spoločnosť Consumer Financ Holding, a.s. oznámila postúpenie pohľadávky dňa 23.10.2012 zo zmluvy č. XXXXXXX na subjekt: Secapital S. á R.L. Spoločnosť KRUK Česká a Slovenská republika jej listom zo dňa 07.07.2025 oznámila postúpenie pohľadávky na žalovaného. Žalobkyňa mala za to, že úver poskytnutý na základe predmetnej zmluvy sa má považovať za bezúročný a bez poplatkov, nakoľko Zmluva zo dňa 28.04.2008 neobsahuje údaj o celkových nákladoch. Ak zmluva neobsahovala údaj o celkových nákladoch, ako potom veriteľ vypočítal RPMN. Prípustnosť žaloby odvodila z § 11 ods. 4 ZoSÚ. Poukázala ďalej na to, že zmluva bola uzavretá dňa 20.11.2008, s konečnou splatnosťou 48 mesiacov, teda konečná splatnosť úveru bola 20.11.2012. Napriek tomu, že ide o premlčanú pohľadávku, došlo u nej k postúpeniu dňa 23.10.2012, následne 30.11.2018 a naposledy dňa 03.07.2025 na žalovanú, napriek tomu, že od konečnej splatnosti úveru uplynulo takmer 13 rokov. Žalovaný jej listom zo dňa 24.07.2025 oznámil výšku pohľadávky 6 367,09 EUR. Taktiež mala za to, že ňou špecifikované zmluvné podmienky sú neprijateľné podľa § 53 Občianskeho zákonníka. K prvej zmluvnej podmienke (citovanej vo výroku II. tohto rozsudku) uviedla, že neprijateľne prenáša dôkazné bremeno na spotrebiteľa v rozpore s § 53 ods. 4 písm. l) OZ a spotrebiteľ si ňou zhoršuje svoje zmluvné postavenie. K druhej zmluvnej podmienke (citovanej vo výroku III. tohto rozsudku) uviedla citáciu z rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 18Csp/85/2023 zo dňa 29.01.2024. Dohodu o zrážkach zo mzdy citovaných vo výroku IV. tohto rozsudku považovala za vytvárajúcu hrubú nerovnováhu medzi stranami zmluvy v neprospech spotrebiteľa, pretože bola včlenená do podmienok zmluvy a nebola osobitne dojednaná. Poukázala i na § 5a ods. 1 písm. a) zák. č. 250/2007 Z.z. v znení účinnom od 01.05.2014. Predformulovaný súhlas s poskytovaním a sprístupňovaním osobných údajov tretej osobe, ako aj so spracovaním osobných údajov po dobu 10 rokov bez ohľadu na dĺžku trvania zmluvy (cit. vo výroku V. rozsudku) považovala taktiež za neprijateľné zmluvné dojednanie, lebo takýto súhlas bol získaný štandardnou zmluvnou podmienkou. Poukázala pritom na viaceré rozhodnutia súdov o určení neprijateľnosti dotknutej zmluvnej podmienky. Zmluvnú podmienku uvedenú vo výroku VI. rozsudku považovala taktiež za neprijateľnú, pričom

poukázala na rozsudku, ktorými súdu rozhodli o neprijateľnosti obdobných zmluvných podmienok. K zmluvným podmienkam citovaným vo výroku VII. rozsudku (započítavanie platieb), vo výroku VIII. rozsudku (započítavanie i nespliatných, premlčaných alebo na súdne neuplatniteľných pohľadávok veriteľa), vo výroku IX. rozsudku (zmluvná pokuta pri omeškaní), vo výroku X. rozsudku (že súčasťou pohľadávky veriteľa sú aj náklady ním vynaložené na zabezpečenie mimosúdneho vymáhania) citovala pasáže z rozsudku tunajšieho súdu sp. zn. 18Csp/85/2023 zo dňa 29.01.2024 ohľadom dôvodov neprijateľnosti takýchto zmluvných podmienok. K zmluvnej podmienke citovanej vo výroku XI. rozsudku citovala pasáže z rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6CoCsp/16/2024 zo dňa 19.09.2024 a rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 8Co/397/2016 zo dňa 31.05.2017. Súhlas s nahrávaním hovorov s call centrom (cit. vo výroku XII. Rozsudku) považovala za neprijateľnú z dôvodu, že takéto ukladanie povinností spotrebiteľovi nemá oporu v zákone, pričom spotrebiteľ nemá na výber, či s touto zmluvnou podmienkou súhlasí alebo nie a nemá ju možnosť modifikovať. Rozumný spotrebiteľ by pritom s takouto zmluvnou podmienkou vzhľadom na jej znenie a obsah nesúhlasil, pretože sa jedná iba o jednostranné zvýhodnenie dodávateľa, ktorý môže nahrávky zneužiť v prípadnom spore so spotrebiteľom. Absentuje oprávnenie spotrebiteľa nakladať s nahrávkami (záznamami). Poukázala i na rozsudok Okresného súdu Prešov č.k. 16Csp/122/2022 zo dňa 25.10.2022 a rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 20Co/46/2022 zo dňa 27.10.2022. Za neprijateľnú považovala i rozhodcovskú doložku (citovanú vo výroku XIII. Rozsudku), pretože vytvára materiálnu disproporciu v neprospech spotrebiteľa, ktorý sa vopred vzdáva svojich práv, vyjadriť nesúhlas s rozhodcovskou doložkou a zhoršuje si tým zmluvné postavenie. Nejde pritom o individuálne dojednanú zmluvnú podmienku. Poukázala na viaceré rozhodnutia súdov, ktorými bola obdobná zmluvná podmienka vyhlásená za neprijateľnú, ako aj na nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 438/2018 zo dňa 11.06.2019, z ktorého plynie, že pre platnosť rozhodcovskej zmluvnej doložky v spotrebiteľských veciach sa vyžaduje, aby mal spotrebiteľ možnosť vyjadriť s ňou pri uzatváraní zmluvy nesúhlas.

2. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe zo dňa 30.09.2025 navrhol žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Zastával názor, že sa jedná o neprípustnú žalobu, ktorá predstavuje šikanóznny výkon práva s jediným motívom, a to vyťažením zo spotrebiteľského statusu pri priznaní trov súdneho konania. Mal za to, že žalobkyňa žalobou nič nedocieli, iba priznanie trov a zväčšenie svoho majetku na úkor žalovaného. Čo sa týka skutkových tvrdení, uviedol, že pohľadávka z predmetnej zmluvy bola postúpená zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 03.07.2025 z postupcu KRUK Česká a Slovenská republika s.r.o. na žalovaného. Žalobkyňa nesplatila dlžnú sumu úveru, pričom žalovaný eviduje dlžnú sumu 2 720,53 EUR na istine, i keď už len v podobe naturálneho záväzku. Pokiaľ oznámenie o postúpení zo dňa 24.07.2025 žalobkyňu vyrušilo, jedná sa o splnenie si zákonnej povinnosti veriteľa (§ 17 ods. 4 a nasl. zákona č. 129/2010 Z.z.). Mal za to, že medzi stranami sporu už fakticky nie je žiaden zmluvný vzťah a žalovaný si ani nemôže žiadne práva z údajných neprijateľných zmluvných podmienok uplatňovať, pričom poukázal i na § 54a Občianskeho zákonníka. Žalovaný poukázal na rozsudky Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 11CoCsp/16/2021 zo dňa 20.04.2022 a sp. zn. 3CoCsp/10/2023 zo dňa 22.02.2024, v ktorých súdy konštatovali, že takéto určovacia žaloba po zániku dlhu, resp. zmluvného vzťahu nemá žiaden zmysel. V tomto kontexte dodal, že do času podania žaloby uplynulo 17 rokov od podpisu zmluvy a najmenej 16 rokov od spliatnosti pohľadávky zo zmluvy. K bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru uviedol, že zmluva obsahuje RPMN 20,65 % a cenu úveru 113 784 Sk (3 777 EUR), a tak nerozumel námietkam žalobkyne, že zmluva neobsahuje údaje podľa § 4 ods. 2 písm. j) zák. č. 258/2001 Z.z. K prvej zmluvnej podmienke (citovanej vo výroku II. rozsudku) mal za to, že týmto spôsobom si overoval, či dlžní všetkému v zmluve a obchodných podmienkach porozumel. Ak by takéto zmluvná podmienka v zmluve absentovala, nemal by dôkaz o tom, že sa spotrebiteľ s obchodnými podmienkami naozaj oboznámil, súhlasí s nimi a prevzal ich/resp. mu boli zaslané. Citoval i z rozhodnutia Mestského súdu Bratislava IV. sp. zn. B3-62Csp/10/2022 zo dňa 08.02.2024, rozsudku Okresného súdu Banská bystrica sp. zn. 9Csp/1/2023 zo dňa 09.10.2023, rozsudku Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4CoCsp/6/2020 zo dňa 30.03.2022, či rozsudku Krajského súdu v Trnave sp. zn. 23CoCsp/48/2020 zo dňa 31.05.2021, ktoré taktiež posudzovali obdobnú zmluvnú podmienku, resp. z nej vychádzali ako z platnej. K druhej zmluvnej podmienke (cit. vo výroku III. rozsudku) uviedol, že sa nejedná o neprimeranú sankciu a mal za to, že žalobkyňa jej neprijateľnosť ani neodôvodnila. Objasňoval tiež, že k osobitnému vyjednávaniu zmluvných dojednaní nepristúpil, pretože žalobkyňa vyjadrila so zmluvnými podmienkami súhlas. Mal za to, že mohla uviesť i svoje výhrady. Dohodu o zrážkach zo mzdy (cit. vo výroku IV. rozsudku) taktiež nepovažoval za neprijateľné zmluvné dojednanie, a to s poukazom na to, že mala všetky zákonné náležitosti potrebné pre svoju platnosť. Žalobkyňu vyčítal, že „skáče“ z jednej právnej úpravy do druhej a aplikuje na zmluvný vzťah i ustanovenia, ktoré v tej dobe neexistovali. Dodal, že veriteľ

predmetné ustanovenie ani reálne neaktivoval, ani nepožiadaval zamestnávateľa o vykonávanie zrážok zo mzdy. Za nepreukázané a účelové považoval tvrdenia žalobkyne, že dotknutá zmluvná podmienka nebola individuálne dojednaná a nemala možnosť ju odmietnuť. Šlo o zákonom aprobovaný inštitút zabezpečenia pohľadávky. Dôrazne tiež argumentoval, že žaloba je v tejto časti neprípustná, pretože zo žiadneho osobitného predpisu nevyplýva možnosť domáhať sa neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy a zároveň žalobkyňa neuviedla žiaden naliehavý právny záujem na takomto určení v súlade s § 137 písm. c) CSP. Zmluvnú podmienku citovanú vo výroku V. rozsudku považoval za predpokladanú zákonom o bankách a súladnú so zákonom o ochrane osobných údajov. Lehotu 10 rokov považoval za primeranú a legitímnu i s ohľadom na stanovené premlčacie doby. S poukazom na § 93a ods. 3 zákona o bankách považoval za legitímne u spracúvanie osobných údajov na účel interného výkazníctva. Mal za to, že nemožno vyhlásiť túto zmluvnú podmienku za neprijateľnú, pretože ide o vyjadrenie zákonnej povinnosti dodávateľa. Pri zmluvných podmienkach z Všeobecných obchodných podmienok zastával názor, že žalobe v tejto časti chýba akákoľvek logika, obsahuje významný vnútorný rozpor, keď sa žalobkyňa domáha i neplatnosti zmluvnej podmienky citovanej vo výroku II. tohto rozsudku, t.j. žiada určiť neplatnosť jednotlivých častí inak neplatného celku. Mal za to, že žalobkyňa neuviedla žiadne dôvody, pre ktoré by sa mali zmluvné podmienky považovať za neprijateľné. K zmluvným podmienkam citovaným vo výrokoch VI., VII. a VIII. uviedol, že nevie, čo žalobkyňa svojou žalobou cieľi. Považoval ich za bežné, pričom poukazyval na skutočnosť, že i Sociálna poisťovňa, či daňový úrad a súdy vyžadujú rpre správne zrealizovanie úhrady určité identifikátory. K zmluvnej podmienke citovanej vo výroku IX. uviedol, že zmluvná podmienka týkajúca sa hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, vyjadrená určito, jasne a zrozumiteľne, nemôže byť považovaná za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Zmluvnú podmienku týkajúcu sa nákladov spojených s uplatnením pohľadávky (cit. vo výroku X. rozsudku) považoval za zákonom predpokladaný nárok (§ 121 ods. 3 OZ). Keďže konkrétna nevýhodnosť dotknutej zmluvnej podmienky sa má prejavíť v procese a veriteľ od žalobkyne nič titulom tejto zmluvnej podmienky nežiadal, tak určenie jej neprijateľnosti len pre jej abstraktné (nehmatateľné) znenie, považoval za akademické určenie bez akejkoľvek pridanej hodnoty v prejednávanej zmluvnej vzťahu. Zmluvnú podmienku citovanú vo výroku XI. rovnako nepovažoval za neprijateľnú zmluvnú podmienku s poukazom na skutočnosť, že pravidlá postupovania pohľadávok, o to viac bankových, momentálne regulujú zákon o bankách a zákon o spotrebiteľských úveroch. Bianco súhlas s postúpením pohľadávky je bez právnej relevancie. K zmluvnej podmienke uvedenej vo výroku XII. uviedol, že ak ktokoľvek (nie len klient) telefonicky oslovuje (z vlastnej iniciatívy) určitú obchodnú spoločnosť, ktorá disponuje call centrom, je úplne normálne, opakovane akceptované zo strany úradu pre ochranu osobných údajov. Nahrávanie telefonátov má svoje opodstatnenie v tom, že mnohokrát môže dôjsť aj k uzatvoreniu zmluvy / potvrdeniu kontaktných, identifikačných údajov alebo iných skutočností majúcich podklad v zmluvnom vzťahu – ich základ je teda dnes daný podľa čl. 6 ods. 1 písm. b) GDPR, ako plnenie zmluvy. Okrem toho môže byť daný aj právny záujem prevádzkovateľa call centra, kedy jeho zamestnanecký substrát môže byť vystavovaný napr. aj vyhrážkam zo strany klientov, a toto je jednoznačne v oprávnenom záujme prevádzkovateľa (písm. f)), aby mohol takéto údaje spracúvať. Žalovaný tiež spochybnil právomoc všeobecného súdu posudzovať túto zmluvnú podmienku, ak pre tieto účely existuje osobitný úrad na tomto úseku, pričom je notoriou, že nahrávanie hovorov prebieha aj v roku 2025. Rozhodcovskú doložku citovanú vo výroku XIII. považoval za obsolentné a nevykonateľné ustanovenie, s poukazom na to, že Stály rozhodcovský súd Asociácie bánk aj SBA bol zrušený k 01.01.2019. Záverom sa vyjadril i k trovám konania, kde pre prípad, že by súd dospel k záveru o dôvodnosti žaloby, navrhol, aby súd aplikoval § 257 CSP.

3. Žalobkyňa v replike zotrvala na podanej žalobe. Tvrdenia žalovaného o zneužití práva považovala za nenáležité konštatovanie a osobné útoky zo strany žalovaného, ktoré predstavujú popieranie jej práva na prístup k súdu. Šikanózný výkon práva musí preukázať ten, kto je takýmto výkonom práva poškodený. Uviedla, že nejde o akademickú určovaciu žalobu. Poukázala na to, že žalovaný si voči nej z predmetnej zmluvy uplatnil žiadosťou zo dňa 19.09.2025 u zamestnávateľa zrážky zo mzdy s dlhom, ktorý voči nej eviduje a zrážkami sa snaží vymôcť sumu vo výške 6 403,32 EUR. O to viac považovala žalobu o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru za dôvodnú. Poukázala na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR v rozsudku 6Cdo/127/2017 zo dňa 30.1.2019, kde súd konštatoval, že zánik záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy nemá právny význam, opačný názor by znamenal odňatie možnosti spotrebiteľovi domáhať sa práva na ochranu pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách žalobou na súde, čo odporuje článku 46 ods. 1 Ústavy SR, ako aj smernici Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Uviedla, že účelom žaloby je pôsobiť ako odstrašujúci prostriedok voči dodávateľom so zámerom predchádzať

nečestným zmluvným podmienkam a zároveň predmetný rozsudok nebude len vnútornou satisfakciou pre spotrebiteľa, ale vytvára i zákonný predpoklad pre uplatnenie sankcie voči dodávateľovi za porušenie zákonnej povinnosti, a to v podobe primeraného finančného zadosťučinenia. S poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/149/2020 zo dňa 24.08.2022 mala za to, že súd je povinný rozhodnúť o neprijateľnosti zmluvnej podmienky obsiahnutej v zmluve i v prípade, ak ide o zmluvnú podmienku, ktorá je v dobe rozhodovania súdu už neplatná alebo sa už nepoužíva. Žaloba má pritom nielen individuálny význam, ale aj generálny, pričom jej praktický význam vyplýva z úijného práva, ktoré formulovalo oblasť ochrany spotrebiteľa ako samostatnú politiku vlastnú EÚ ako celku. Čo sa týka bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, zotrvala na argumentácii, že náklady spotrebiteľa nie sú exaktne vyjadrené v úverovej zmluve, pričom poukázala na rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 19Co/197/2013-118 zo dňa 08.04.2014. Ohľadom neprijateľných zmluvných podmienok uviedla, že pre súdnu vec je rozhodujúce, aby existovalo hoci aj len jedno právoplatné rozhodnutie, ktoré určuje zmluvnú podmienku za neprijateľnú. Mala za to, že žalovaný nepreukázal spôsob vedenia kontraktáčného procesu s ňou. Zároveň zmluvné podmienky, ktoré špecifikovala už súdy určili za neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách. Naďalej tiež mala za to, že žaloba je prípustná a nepredstavuje konanie v rozpore s dobrými mravmi. Pre aplikáciu § 257 CSP nevidela splnené podmienky.

4. Žalovaný v duplike zo dňa 24.11.2025 zotrval na predchádzajúcej argumentácii. Uviedol, že legitímne nadobudol presvedčenie o úmysle žalobkyne v tomto konaní – zneužitie spotrebiteľskej ochrany – na základe skúseností s obdobnými konaniami vrátane prístupu právneho zástupcu zastupujúceho spotrebiteľov vo viacerých konaniach. Svoje presvedčenie považoval za podporené uplatnenými trovami spôsobom, akým to činí žalobkyňa, čo považoval skôr za biznis model, nie ochranu práv spotrebiteľa, ktorá tu stráca význam. Mal za to, že žaloba bola odpoveďou na oznámenie o postúpení pohľadávky, ktorým si žalovaný len plnil svoju zákonnú oznamovaciu povinnosť. Na margo žiadosti o zrážky zo mzdy uviedol, že žaloba bola podaná skôr a poukázal na žiadosť o zastavenie zrážok zo mzdy z 30.09.2025. Uviedol, že nemalo vôbec dôjsť k expedovaniu žiadosti o zrážky zo mzdy a došlo k nemu v automatizovanom režime, čo v krátkej lehote žalovaný napravil. Poukazoval tiež na to, že žalobkyňa nemala a nemá záujem o skutočné usporiadanie vzťahov a odmietla žalovaného kontaktovať, pretože sa jej zrejme ekonomicky výhodnejšie javí podať priamo žalobu. Keďže žalobkyňa nesplatila ani istinu poskytnutého úveru, žalovaný mal za to, že z jej strany ide o výkon práv rozporný s dobrými mravmi, keď zmluva bola uzatvorená v roku 2008, splatnosť úveru nastala v roku 2009 a k posúdeniu zmluvných podmienok má dôjsť až na základe žaloby z roku 2025. Záverom sa vyjadril k trovám konania, kde poukázal na uznesenie tunajšieho súdu sp. zn. 10Csp/87/2025 zo dňa 29.10.2025, kde súd dospel k záveru, že v prípade žaloby o určenie neprijateľnosti viacerých zmluvných podmienok ide stále len o jeden predmet konania bez ohľadu na počet zmluvných podmienok, ktoré majú byť určené za neprijateľné.

5. Súd nariadil vo veci pojednávanie, na ktorom vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise (na čl. 10 žiadosť a zmluva o poskytnutí pôžičky č. XXXXX zo dňa 20.11.2008, na čl. 11 všeobecné obchodné podmienky platné od 01.01.2008, na čl. 21 informácie v súvislosti s nesplácanou zmluvou o úvere zo dňa 24.07.2025, na čl. 22 listina adresovaná žalobkyni zo strany Consumer Finance Holding, a.s. zo dňa 19.11.2012, na čl. 23 oznámenie o postúpení pohľadávky podľa § 526 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka zo dňa 07.07.2025, na čl. 60 list žalovaného zo dňa 19.09.2025 adresovaný Okresnému súdu Prešov, ktorým vyzval na realizovanie zrážok zo mzdy alebo iného príjmu spolu s prílohou, a to zmluvou o poskytnutí pôžičky č. 14369 zo dňa 20.11.2008, na čl. 71 žiadosť o zastavenie zrážok zo mzdy zo dňa 30.09.2025), oboznámil sa so skutkovými tvrdeniami strán sporu, ako aj obsahom celého spisu a zistil nasledovný skutkový stav:

6. Dňa 20.11.2008 žalobkyňa uzatvorila so spol. Consumer Finance Holding, a.s., IČO: 35 923 130 Zmluvu o poskytnutí pôžičky č. XXXXX (XXXXXXX) za nasledovných podmienok: výška úveru 80 000 Sk (2 655,51 EUR), výška mesačnej splátky 2 586 Sk (85,84 EUR), ročná úroková sadzba 20,65 %, RPMN 20,65 %, priemerná hodnota RPMN 19,29 %, konečná splatnosť 48 mesiacov, celková suma pôžičky 113 784 SK (3 777 EUR) počet mesačných splátok 44. Následne bol žalobkyni poskytnutý predmetný úver.

7. Pôvodný veriteľ Consumer Finance Holding, a.s. postúpil Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 23.10.2012 pohľadávku z predmetnej Zmluvy o poskytnutí pôžičky č. XXXXX (XXXXXXX) zo

dňa 20.11.2008 na spoločnosť Secapital S. á R.L. so sídlom 2 Avenue Charles de Gaulle, L – 1653, Veľkovojevodstvo luxemburské, zapísanú v obchodnom registri oddiel B vložka XXXXXX. Následne uvedená spoločnosť postúpila pohľadávku z predmetnej úverovej zmluvy na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 30.11.2018 na spoločnosť KRUK Česká a Slovenská republika s.r.o., Československé armády 954/7, 500 03 Hradec Králové, podnikajúcu na území SR prostredníctvom KRUK Česká a Slovenská republika s.r.o., organizačná zložka, Rustaveliho 4, 831 06 Bratislava – mestská časť Rača. Táto následne Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 03.07.2025 postúpila pohľadávku z úverovej zmluvy s príslušenstvom a všetkými právami, vrátane prípadného zabezpečenia žalovanému.

8. Žalovaný eviduje voči žalobkyni pohľadávku z uvedenej úverovej zmluvy vo výške 6 365,75 EUR z čoho istina úveru predstavuje sumu 2 720,53 EUR.

9. Žalovaný výzvou zo dňa 19.09.2025 vyzval zamestnávateľa žalobkyne na realizáciu zrážok zo mzdy alebo iného príjmu, pričom pohľadávku vyčíslil v sume 6 403,32 EUR. Listom zo dňa 30.09.2025 žalovaný požiadal zamestnávateľa žalobkyne o zastavenie zrážok zo mzdy.

10. V Zmluve o poskytnutí pôžičky č. XXXXX (XXXXXXX) zo dňa 20.11.2008 sa okrem iných nachádzajú i nasledovné zmluvné podmienky a dojednania:

- v časti VI. Vyhlásenie klienta, v časti, v znení: „Ďalej prehlasujem, že som sa pred podpísaním Zmluvy oboznámil s Podmienkami a Všeobecnými obchodnými podmienkami (ďalej ako VOP), ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy, prevzal som ich, súhlasím s nimi, nemám k nim žiadne výhrady a zaväzujem sa ich dodržiavať.“;

- v časti VI. Vyhlásenie klienta, v časti, v znení: „Prehlasujem, že súhlasím so Zmluvnou pokutou a Sankčným úrokom prislúchajúcim Spoločnosti pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti plniť Splátky riadne a včas, ako aj s tým, že Spoločnosť má možnosť účtovať si kompenzáciu ušlých výnosov.“ ;

- v časti VI. Vyhlásenie klienta, v časti, v znení: „Svojím podpisom prejavujem súhlas s tým, že v prípade, ak si nesplním svoj záväzok splácať Pôžičku v stanovených termínoch Splátok, resp. v stanovenej lehote splatnosti Pôžičky podľa tejto Zmluvy, aby Consumer Finance Holding, a.s. bola oprávnená požadovať od môjho zamestnávateľa vykonávať zrážky zo mzdy a iných príjmov až do doby úplného splatenia Zabezpečovanej pohľadávky Consumer Finance Holding, a.s. voči mne. Výška zrážok zo mzdy a z iných príjmov bude zodpovedať výške Splátok podľa tejto Zmluvy. Pre účely uplatnenia výkonu zrážok zo mzdy a z iných príjmov je táto Zmluva súčasne aj Dohodou o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov podľa § 551 Občianskeho zákonníka.“;

- v časti VI. Vyhlásenie klienta, v časti, v znení: „Súhlasím, aby Consumer Finance Holding, a.s. v zmysle zákona č. 428/2002 Z.z. o ochrane osobných údajov v znení neskorších predpisov poskytla moje osobné údaje a údaje uvedené v tejto Zmluve (ďalej len „údaje a informácie“) aj svojej ovládajúcej osobe Všeobecnej úverovej banke, a.s. (VÚB, a.s.) ako aj jej dcérskym spoločnostiam, spoločnosti Intesa Sanpaolo, Taliansko za účelom interného výkazníctva, zvýšenia kvality mne poskytovaných služieb a ponuky služieb a produktov týchto spoločností patriacich do skupiny s úzkymi väzbami k VÚB, a.s., a to v rozsahu údajov uvedených v tejto žiadosti na dobu 10 rokov od podpisu žiadosti, pričom som oprávnený odvolať svoj súhlas najskôr po jednom roku od udelenia súhlasu pre prípad, že Zmluva nevznikne, a to písomným oznámením doručeným na adresu: Consumer Finance Holding, a.s., Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok. Potvrdzujem dobrovoľnosť tohto súhlasu.“

Vo Všeobecných obchodných podmienkach k Zmluve o poskytnutí pôžičky č. XXXXX (XXXXXXX) zo dňa 20.11.2008 sa nachádzajú okrem iných i nasledovné ustanovenia:

- v čl. 6. Podmienky splácania, bod 6.7 v znení: „Klient je povinný ako variabilný symbol uvádzať evidenčné číslo uvedené v Splátkovom kalendári a/alebo Zmluve. Neuvedenie správneho variabilného symbolu na príkaze k platbe sa považuje za neuhradenie Splátky so všetkými následkami s tým spojenými.“;

- v čl. 9. Priradenie platieb a započítanie, bod 9.1, v znení: „Klient určuje, že akákoľvek peňažná čiastka Klienta zaplatená v prospech Spoločnosti sa započítava voči pohľadávkam Spoločnosti v poradí určenom podľa uváženia Spoločnosti.“;

- v čl. 9. Priradenie platieb a započítanie, bod 9.2, v znení: „Spoločnosť je oprávnená započítať pohľadávky Spoločnosti voči pohľadávkam Klienta aj vtedy ak niektorá pohľadávka Spoločnosti ešte nie je splatná, bola premlčaná alebo ju nemožno uplatniť na súde.“;

- v čl. 12. Poplatky, pokuty, sankčné úroky, bod 12.2 a bod 12.3 v znení: „Spoločnosť je oprávnená požadovať od Klienta Zmluvnú pokutu v prípade, ak sa Klient dostal do omeškania so splatením ktorejkoľvek jednotlivjej Splátky. V 30-ty deň po dobe splatnosti je Klient povinný zaplatiť Zmluvnú pokutu vo výške 10 % z dlžnej Splátky. V ten deň sa Zmluvná pokuta stáva aj splatnou.

V prípade omeškania s úhradou jednotlivých Splátok je Klient povinný uhradiť Spoločnosti okrem Zmluvnej pokuty i Sankčný úrok vo výške 0,05 % za každý aj začatý deň omeškania. Sankčný úrok je splatný na výzvu Spoločnosti.“

-v čl. 12. Poplatky, pokuty, sankčné úroky, bod 12.5 v znení: „Súčasťou pohľadávky Spoločnosti voči Klientovi sú aj náklady vynaložené Spoločnosťou na zabezpečenie mimosúdneho vymáhania pohľadávky.“;

- v čl. 15. Všeobecné ustanovenia, bod 15.2 v znení: „Spoločnosť je oprávnená akékoľvek svoje práva zo Zmluvy úplne alebo z časti previesť a/alebo postúpiť úplne alebo z časti pohľadávky Spoločnosti zo Zmluvy na tretiu osobu bez súhlasu Klienta.“ ;

- v čl. 15. Všeobecné ustanovenia, bod 15.22 v znení: „Klient súhlasí s tým, aby všetky jeho hovory s call centrom Spoločnosti boli nahrávané a uchovávané po dobu 10 rokov od uskutočnenia telefonického hovoru a v prípade potreby použité ako dôkaz v súdnom alebo arbitrážnom konaní.“;

- v čl. 15. Všeobecné ustanovenia, bod 15.24 v časti, v znení: „Klient a Povinný na jednej strane a Spoločnosť na strane druhej (Strany) sa dohodli, že všetky spory vzniknuté zo Zmluvy a/alebo Zmluvy o zabezpečení a v súvislosti s ňou budú riešené dohodou Strán. Ak nedôjde k dohode podľa predchádzajúcej vety, akýkoľvek spor, nárok alebo rozpor vzniknutý zo Zmluvy a/alebo Zmluvy o zabezpečení alebo v súvislosti s ňou (vrátane všetkých otázok týkajúcich sa jej existencie, platnosti alebo ukončenia) budú rozhodované Stálym Rozhodcovským súdom Slovenskej bankovej asociácie alebo Rozhodcovským súdom pri Slovenskej hospodárskej komore, s.r.o. alebo Rozhodcovským súdom pri Slovenskej arbitrážnej komore, s.r.o. alebo príslušným všeobecným súdom.“;

11. Zistený skutkový stav súd právne posúdil nasledujúco:

12. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

13. Podľa § 499 Obchodného zákonníka za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

14. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške.

15. Podľa § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov účinného ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „ZoSÚ“)

spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

16. Podľa § 2 písm. c) ZoSÚ celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru, s výnimkou

1. sankcií, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť za nesplnenie záväzku uvedeného v zmluve o spotrebiteľskom úvere,

2. poplatkov, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť pri kúpe tovaru alebo služby okrem kúpnej ceny tovaru alebo kúpnej ceny služieb,

3. poplatkov za prevod peňažných prostriedkov a za udržiavanie účtu určeného na získanie platieb na úhradu spotrebiteľského úveru, platenia úroku a iných poplatkov s výnimkou prípadov, keď spotrebiteľ nemá možnosť výberu veriteľa a tieto poplatky sú neprimerane vysoké v porovnaní s obvyklými poplatkami za obdobné úvery. To sa nevzťahuje na poplatky za vyberanie takýchto úhrad alebo platieb bez ohľadu na to, či sa vykonávajú v hotovosti alebo inak,

4. členských príspevkov pre profesijné a záujmové združenia alebo skupiny,

5. poplatkov za poistenie alebo záruky okrem tých poplatkov, ktoré sú určené na zabezpečenie platby veriteľovi v prípade smrti, invalidity, choroby alebo nezamestnanosti spotrebiteľa v sume rovnakej

alebo menšej, ako je celková výška spotrebiteľského úveru, úroku a poplatkov, ktoré musia byť určené veriteľom ako podmienka poskytnutia spotrebiteľského úveru,

17. Podľa § 4 ods. 2 písm. j) ZoSÚ musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

18. Podľa § 4 ods. 3 ZoSÚ pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo

b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

19. Podľa § 11 ods. 4 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch poskytovaných spotrebiteľom v aktuálnom znení spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou.

20. Podľa § 52 ods. 1 až ods. 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy 20.11.2008 (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

21. Podľa § 53 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

22. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

23. Podľa § 53a Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 01.03.2010 do 30.06.2024 ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

24. Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

25. Podľa § 53 ods. 1 zák. č. 108/2024 Z.z. o ochrane spotrebiteľa ustanovenia tohto zákona sa použijú na zmluvu uzavretú po 30. júni 2024. Vznik právnych vzťahov zo zmlúv uzavretých pred 1. júlom 2024 a nároky vzniknuté z týchto zmlúv sa posudzujú podľa právnych predpisov účinných do 30. júna 2024.

26. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

27. Podľa § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav. Osoba, ktorá na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, koho porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé prívodiť ujmu spotrebiteľovi.

28. Podľa § 298 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná obchodníkom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou. Ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takej zmluvnej podmienky, nepriznal plnenie obchodníkovi z dôvodu takej zmluvnej podmienky alebo mu na základe takej zmluvnej podmienky uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

29. Podľa § 544 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

30. Podľa § 551 Občianskeho zákonníka uspokojenie pohľadávky možno zabezpečiť písomnou dohodou medzi veriteľom a dlžníkom o zrážkach zo mzdy; zrážky zo mzdy nesmú byť väčšie, než by boli zrážky pri výkone rozhodnutia.

31. Podľa § 5a zák. č. 250/2007 Z.z. v znení účinnom od 01.05.2014 do 30.06.2024 neprípustné je zabezpečenie uspokojenia pohľadávky alebo splnenie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy
a) dohodou o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov v prospech predávajúceho alebo inej osoby, 12cd) ibaže táto dohoda bola uzavretá vo forme osobitnej listiny, spotrebiteľ bol poučený o dôsledkoch jej uzavretia a mal možnosť ju odmietnuť, alebo
b) zmenkou alebo šekom. 12ce)

32. Z vykonaného dokazovania bolo nesporné, že vzťah medzi žalobkyňou a žalovaným bol založený uzatvorením spotrebiteľskej zmluvy o poskytnutí úveru (spotrebiteľský charakter zmluvy nebol rozporovaný a vyplýva aj zo samotného znenia zmluvy a povahy zmluvných strán), pričom žalovaný nadobudol pohľadávku z predmetnej zmluvy na základe zmluvy o postúpení pohľadávok spolu s príslušenstvom i všetkými právami, vrátane prípadného zabezpečenia. Skutkový stav ako taký nebol medzi stranami sporu sporný, sporné bolo skôr právne posúdenie, či sa má úver poskytnutý na základe dotknutej úverovej zmluvy považovať za bezúročný a bez poplatkov, či žalobkyňou špecifikované zmluvné podmienky predstavujú neprijateľné zmluvné podmienky v rámci spotrebiteľskej zmluvy, pričom žalovaný tiež spochybňoval motív podania žaloby zo strany žalobkyne po uplynutí tak dlhej doby od podpisu zmluvy a tiež namietal vôbec prípustnosť žaloby.

33. Prípustnosť žaloby o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru súd odvodil od § 137 písm. d) Civilného sporového poriadku a aktuálne účinného § 11 ods. 4 zák. č. 129/2010 Z.z., v zmysle ktorého

sa spotrebiteľ môže v pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou.

34. Súd dospel na základe vykonaného dokazovania zisteného skutkového stavu a citovaných právnych ustanovení k záveru, že úver poskytnutý na základe dotknutej úverovej zmluvy je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov z dôvodu absencie obligatórnej náležitosti – celkových nákladov podľa § 4 ods. 2 písm. j) zák. č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, pričom sankcia v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru v prípade absencie uvedeného údajov vyplýva z § 4 ods. 3 zák. č. 258/2001 Z.z. Uvedenú náležitosť nemožno stotožňovať s „celkovou sumou pôžičky“, ktorá sa v zmluve uvádza, nakoľko sa jednoznačne nejedná o totožný pojem, pričom zákon o spotrebiteľských úveroch presne definuje, čo znamená pojem „celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom“ a je nevyhnutné, aby tieto pojmy boli premietnuté aj do samotnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere a neboli zachytené pod prípadnými inými názvami, čo môže byť pre spotrebiteľa i mätúce.

35. Prípustnosť žaloby o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok súd vyvodil z § 137 písm. c), prípadne písm. d) Civilného sporového poriadku v spojení s § 298 Civilného sporového poriadku, ako aj v spojení s §§ 53 a 53a Občianskeho zákonníka v záujme zabezpečenia zvýšenej ochrany spotrebiteľa. Podporne súd poukazuje i na § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z., ktorý výslovne umožňuje podať žalobu o určenie neplatnosti zmluvy. Podanou žalobou sa žalobca môže domáhať určenia neprijateľných zmluvných podmienok zo zmluvy, a to bez potreby preukazovania naliehavého právneho záujmu. V zmysle ust. § 137 písm. c) CSP, podľa ktorého žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo o určenie, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného právneho predpisu. Týmto osobitným predpisom je zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom do 30.06.2024, ktorý v ust. § 3 ods. 3 a 5 umožňuje spotrebiteľovi proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonmi domáhať sa proti porušiteľovi na súde ochrany svojho práva, pričom má právo na ochranu pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami (porov. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/27/2018, ktoré práve odvodzuje prípustnosť od § 137 písm. c) CSP, hoci podľa názoru súdu je príliehavejší prípadne § 137 písm. d) CSP, ktoré pojednáva o určení právnej skutočnosti), ale i ust. § 11 ods. 4 ZoSÚ, ktoré umožňuje spotrebiteľovi domáhať sa neplatnosti zmluvy, a teda prípadne i časti zmluvy – konkrétne neprijateľných zmluvných dojednaní.

36. Súd poukazuje aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, a to rozsudok sp. zn. 6Cdo/127/2017 zo dňa 30.01.2019, v zmysle ktorého: „Podľa dovolacieho súdu v prípade žaloby o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky z hľadiska vecnej legitímácie (na strane žalobcov) nemá právny význam zánik záväzku splnením dlhu (nie vždy splnenie dlhu má za následok zánik celého právneho vzťahu). Ako už bolo uvedené vyššie predmetná žaloba vychádza zo zákonnej požiadavky, podľa ktorej spotrebiteľské zmluvy nesmú zásadne obsahovať neprijateľné zmluvné podmienky. To sa okrem iného prejavuje v povinnosti dodávateľa nepoužívať v spotrebiteľských zmluvách neprijateľné podmienky. V tomto prípade nejde o nárok z právneho vzťahu, ktorého právnym dôvodom je zmluva, teda o nárok vyplývajúci zo zmluvy, ale o nárok, ktorý vyplýva priamo zo zákona. V konaní o neprijateľnosť zmluvnej podmienky zánik záväzku splnením (prípadne aj zánik celého právneho vzťahu) nemôže mať žiaden vplyv na žalobcami uplatnený nárok a teda ani na ich vecnú legitímáciu. Žalobcovia preto aj v prípade, že nárok uplatnili žalobou po zániku záväzkového právneho vzťahu, sú nositeľmi hmotného oprávnenia, o ktoré v konaní ide, a teda majú v predmetnom spore vecnú aktívnu legitímáciu. Opačný názor by v podstate znamenal odňatie možnosti spotrebiteľovi domáhať sa práva na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách žalobou na súde, čo odporuje čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky ako aj Smernici Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len „smernica“).“

37. S ohľadom na uvedené závery najvyššieho súdu súd konštatuje, že podanie žaloby o určenie neprijateľných zmluvných podmienok je legitímnym právom spotrebiteľov, ktorým sa môžu domáhať ochrany svojich práv podľa § 3 ods. 3 a 5 zák. č. 250/2007 Z.z.

38. Súd nedospel k záveru, že by táto žaloba bola zo strany žalobkyne podaná šikanózne, nakoľko zo žaloby, nevyplýva, že by nesledovala ako svoj primárny cieľ zodpovedanie otázky, či je úver bezúročný a bez poplatkov a či dotknuté zmluvné podmienky boli neprijateľné, resp. ciele podľa § 3 ods. 3 zák. č. 250/2007 Z.z. Ide skôr o dohady žalovaného, ktoré súd pripúšťa, že sú na zamyslenie (predovšetkým

naliehavosť určenia po uplynutí tak dlhej doby od uzatvorenia zmluvy a zároveň od splatenia dlhu), avšak vychádzajúc z aktuálnej judikatúry a nepremičateľnosti určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok a zohľadňujúc záujem štátu na zvýšenej ochrane spotrebiteľa nemôžu tieto dohady žalovaného brániť spotrebiteľovi domáhať sa preskúmania obsahu spotrebiteľom namietaných zmluvných podmienok. Zvlášť je ale nevyhnutné v danom prípade zdôrazniť, že v priebehu konania i sám žalovaný „prispel“ k dôvodnosti podania predmetnej žaloby, keď požiadal o výkon zrážok zo mzdy u zamestnávateľa žalobkyne, čím zvlášť mohla u žalobkyne nastať potreba vyriešiť otázky nastolené v tomto súdnom konaní.

39. Súdny dvor Európskej únie uviedol v bode 38 rozsudku C-776/19 až C-782/19 cit.: „Z tohto hľadiska treba usúdiť, že najmä na účely zabezpečenia účinnej ochrany práv, ktoré spotrebiteľovi vyplývajú zo smernice 93/13, musí mať spotrebiteľ možnosť kedykoľvek namietat' nekalú povahu zmluvnej podmienky nielen ako prostriedok obrany, ale aj na účely určenia nekalej povahy zmluvnej podmienky súdom, takže návrh podaný spotrebiteľom na účely konštatovania nekalej povahy podmienky uvedenej v zmluve uzatvorenej medzi predajcom alebo dodávateľom a spotrebiteľom nemôže podliehať nijakej premlčacej lehote.“ I s poukazom na uvedené preto možno považovať námietky žalovaného, týkajúce sa časových súvislostí, doby medzi uzatvorením zmluvy, splatením úveru a podaním žaloby a skúmania „skutočného“ motívu podania žaloby za nedôvodné.

40. Predtým, ako súd pristúpil k preskúmaniu nekalosti zmluvnej podmienky, musí dospieť k záveru, či nejde o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú predmetu plnenia alebo ceny plnenia (ak tieto sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne) a či boli dotknuté podmienky individuálne dojednané. Napadnuté ustanovenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere sa netýkajú hlavného predmetu plnenia, ani ceny plnenia.

41. Vo vzťahu k posúdeniu individuálnosti zmluvných dojednaní je kľúčom k pochopeniu individuálneho zmluvného dojednania práve možnosť spotrebiteľa svojou vlastnou aktivitou a konaním ovplyvniť obsah a podstatu zmluvnej podmienky. Takáto možnosť je podľa ustanovení Občianskeho zákonníka sústredená výhradne v úprave procesu rokovania o zmluve, ktoré predstavuje jediné štádium kedy môže spotrebiteľ ovplyvniť obsah zmluvy a jej podmienok. Preto aj odsek 2 (pozn. súdu § 53 ods. 2 OZ) je potrebné vykladať v intenciách vzniku spotrebiteľskej zmluvy ako dvojstranného právneho úkonu pri dojednávani ktorého adresát ponuky alebo návrhu tento akceptuje, pričom predtým sa s ním mal možnosť oboznámiť a návrh modifikovať. Ak nebudú dané podmienky a možnosť spotrebiteľa zmeniť návrh zmluvnej podmienky, t. j. zmeniť jej obsah, a tým v parciálnej časti predložiť dodávateľovi nový návrh, nebude možné za žiadnych okolností hovoriť o priestore na vznik individuálnych dojednaní. Iba dôsledné garantovanie a vykonávanie práv spotrebiteľa v predzmluvnej fáze a pri dojednávani zmluvy s dosahom na reálne zmeny ich podmienok bude vytvárať relevantný priestor vzniku individuálneho zmluvného dojednaní. (Števek, M., Dulak, A., Bajánková, J., Fečík, M., Sedlačko, F., Tomašovič, M. a kol. Občiansky zákonník I. § 1 - 450. 2. vydanie. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2019, s. 574). V tomto smere žalovaný žiadne dôkazy nepredložil, preto súd vychádzal z domnienky, že zmluvné podmienky neboli individuálne dojednané (§ 53 ods. 3 OZ). Zmluva a zmluvné podmienky v nej predstavujú štandardnú formulárovú spotrebiteľskú zmluvu, uzatváranú s mnohými spotrebiteľmi. Rovnako tak ustanovenia zakotvené v obchodných podmienkach predstavujú dojednávania, ktorými sa spravuje určitý typ zmlúv, ktoré žalovaný uzatváral s mnohými spotrebiteľmi.

42. Súd teda v ďalšom skúmal, či napadnuté zmluvné dojednávania spôsobujú značnú nerovnováhu v neprospech spotrebiteľa (§ 53 ods. 1 OZ).

43. „Článok 3 smernice len abstraktne uvádza skutočnosti, ktoré dávajú zmluvnej podmienke, ktorá nebola individuálne dohodnutá, nekalý charakter, že príloha, na ktorú odkazuje článok 3 ods. 3 smernice, obsahuje len indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré možno považovať za nekalé, a že podľa článku 4 smernice sa má nekalý charakter zmluvnej podmienky posudzovať so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v čase jej uzatvorenia.“ (rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-137/08, VB Pénzügyi Lízing)

44. Neprijateľnou zmluvnou podmienkou je podmienka, ktorá vyvoláva v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany hrubú nerovnováhu. Znaky neprijateľnej zmluvnej podmienky napĺňa nielen podmienka, ktorá je neprimeraná (napr. neprimeraná sankcia za porušenie záväzku spotrebiteľa), ale

aj podmienka, ktorá je neurčitá alebo je v rozpore s „ratio legis“ zákonného ustanovenia, podľa ktorého bola dojednaná. Za neprijateľnú považuje odvolací súd aj zmluvnú podmienku, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa (tzv. teória skutočného plnenia).

45. Občiansky zákonník obsahuje demonštratívny, neuzavretý, výpočet neprijateľných zmluvných podmienok. Súd môže za neprijateľnú zmluvnú podmienku určiť aj inú zmluvnú podmienku, než obsahuje výpočet v § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka v aktuálnom znení, ak napĺňa znaky uvedené v § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na charakter zmluvy možno uzavrieť, že žalobkyňa ako spotrebiteľ a ako slabšia strana sporu, nemala možnosť participovať na vytvorení formulárovej zmluvy a nepochybne je z hľadiska informovanosti a vyjednávacej pozície slabšou stranou (porov. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 9CoCsp/19/2021 z 30.11.2021).

46. „Čl. 3 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS sa má vykladať v tom zmysle, že existencia „značnej nerovnováhy“ nevyhnutne nevyžaduje, aby výdavky, ktoré znáša spotrebiteľ na základe zmluvnej podmienky, mali na tohto spotrebiteľa značný ekonomický vplyv vzhľadom na hodnotu predmetnej transakcie, ale môže vyplývať už zo samotnej skutočnosti dostatočne závažného narušenia právneho postavenia, v ktorom sa tento spotrebiteľ ako zmluvná strana nachádza na základe platných vnútroštátnych predpisov, či už formou zúženia obsahu práv, ktoré mu podľa týchto predpisov vyplývajú zo zmluvy, prekážky v ich výkone alebo tiež formou prenesenia dodatočnej povinnosti, ktorú vnútroštátne predpisy nestanovujú, na spotrebiteľa, pričom vnútroštátnemu súdu na účely posúdenia prípadnej existencie značnej nerovnováhy prináleží zohľadniť povahu tovaru alebo služby, ktorá je predmetom zmluvy, všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením tejto zmluvy, ako aj všetky ostatné podmienky zmluvy.“ (rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-226/12, Constructora Principado)

47. „Pre právne posúdenie stavu nerovnováhy je potrebné predovšetkým vykonať test proporcionality, ktorý vychádza v úvodnej fáze z porovnania zmluvnými podmienkami privedeného stavu so stavom absolútnej - teoretickej rovnosti zmluvných strán. Práve uvedená komparácia je spôsobilá umožniť vykonanie testu proporcionality vo vzťahu ku konkrétne namietaným zmluvným podmienkam. Z praktického pohľadu možno nadobudnúť dojem, že značná nerovnováha je implikovaná práve záväzkami, v ktorých vystupuje na jednej strane slabšia zmluvná strana. Uvedená premisa môže mať štatút vyvrátenej domnienky a jej aplikácia je nanajvýš opodstatnená, keďže aj samotná filozofia smernice Rady 93/13/EHS prezumuje, že nadvláda dodávateľov nad spotrebiteľmi zakladá východiskový stav určitej miery nerovnováhy, ktorý je potrebné korigovať pozitívnym zásahom štátu. Dané myšlienky vychádzajú z teórie spotrebiteľského správania a ekonómie, v rámci ktorých pristupujúca nadvláda dodávateľa predstavuje len využitie existujúcej výhody na maximalizáciu prospechu jednej strany na úkor strany druhej. E., ktorú naznačujeme, dlhodobo potvrdzuje aj Súdny dvor EÚ vo svojich rozhodnutiach Mostaza Claro, Godard, Asturcom a pod. Z uvedeného plynie, že vlastným testom neprijateľnosti zmluvnej podmienky je potrebné preveriť prvotnú prezumpciu založenú na predpokladaní existencie nerovnovážneho postavenia zmluvných strán. Z tohto dôvodu je zrejmé, že test neprijateľnosti zmluvných podmienok nie je hľadaním nerovnováhy, ale preverovaním existujúceho stavu rovnováhy so zreteľom na právne postavenie spotrebiteľa. V poradí druhým významným bodom z pohľadu koncepcie odseku 1 je už spomenutá implicitná legálna definícia neprijateľnej zmluvnej podmienky s poukazom na materiálne kritériá spôsobovania značnej nerovnováhy v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. v prípade neprijateľnej zmluvnej podmienky je potrebné vykonať kumulatívnu analýzu značnej nerovnováhy v neprospech spotrebiteľa, ktorej predmetom je zameranie a účinok privedený zmluvnou podmienkou.“ (Števec, M., Dulak, A., Bajánková, J., Fečík, M., Sedlačko, F., Tomašovič, M. a kol. Občiansky zákonník I. § 1 - 450. 2. vydanie. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2019, s. 562).

48. Na základe vykonaného dokazovania a citovanej právnej úpravy súd v každom a jednom prípade žalobkyňou špecifikovaných zmluvných podmienok dospel k záveru o naplnení znakov neprijateľnosti v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pričom v každom a jednom prípade súd zistil, že totožné alebo veľmi obdobné zmluvné podmienky boli už súdmi vyhlásené za neprijateľné podmienky, a to i priamo vo vzťahu k žalovanému (zistené vyhľadáním na webovej stránke <https://www.justice.gov.sk/sudy-a-rozhodnutia/sudy/rozhodnutia>). Súd dospel k záveru, že žalobkyňou špecifikované zmluvné dojednania spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, preto ich výrokmi II. až XIII. určil za neprijateľné zmluvné podmienky. Zmluvné podmienky

v totožnom znení, ako v tomto spore, boli predmetom súdneho prieskumu v konaniach vedených na tunajšom súde pod sp. zn. 20Csp/44/2025 a sp. zn. 7Csp/91/2025, sp. zn. 7Csp/99/2025, či sp. zn. 9Csp/106/2025, pričom rozsudkami sp. zn. 7Csp/91/2025 zo dňa 12.01.2026, sp. zn. 7Csp/99/2025 zo dňa 08.12.2025, sp. zn. 20Csp/44/2025 zo dňa 22.09.2025 a sp. zn. 9Csp/106/2025 zo dňa 30.10.2026 boli už všetky žalobkyňou špecifikované zmluvné podmienky v zmluvách uzatvorených s iným spotrebiteľom posúdené ako neprijateľné zmluvné podmienky v spotrebiteľskej zmluve.

49. Čo sa týka prvej zmluvnej podmienky (uvedenej v II. výroku tohto rozsudku), v zmysle ktorej spotrebiteľ prehlasuje, že sa oboznámil s OP, súhlasí s nimi, prevzal ich, nemá k nim výhrady a zaväzuje sa ich dodržiavať, súd ju vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle § 53 ods. 4 písm. l) Občianskeho zákonníka, keďže má za následok, že na spotrebiteľa je de facto prenášané dôkazné bremeno v otázke riadneho oboznámenia sa so zmluvnými podmienkami a okolnosťami uzavretia úverovej zmluvy. Práve skryté prenesenie dôkazného bremena má pre spotrebiteľa neprijateľný účinok vo vzťahu k potencionálnemu uplatneniu jeho práva na súde a u iných štátnych orgánov, keďže spotrebiteľ už len v dôsledku predmetnej zmluvnej podmienky môže byť odrazený od prípadného podania podnetov alebo návrhov štátnym orgánom. Je neprijateľné, aby bolo na spotrebiteľa zmluvnou podmienkou prenášané dôkazné bremeno oboznámenia sa so zmluvnými podmienkami a splnenia si povinností veriteľa zo zákona. Uvedenú zmluvnú podmienku možno zahrnúť do tzv. čierneho zoznamu neprijateľných podmienok demonštratívne vymenovaných v § 53 od. 4 Občianskeho zákonníka a to pod podmienku uvedenú pod písm. l). V zmysle tohto ustanovenia za neprijateľnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve sa považujú ustanovenia, ktoré obmedzujú prístup k dôkazom alebo ukladajú spotrebiteľovi povinnosť niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana. Uvedená podmienka bola viackrát právoplatne vyhlásená za neprijateľnú, a preto má žalovaný v zmysle § 53a Občianskeho zákonníka povinnosť zdržať sa používania takejto neprijateľnej podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi.

50. Zmluvná podmienka uvedená vo výroku III. týkajúca sa súhlasu so zmluvnou pokutou a sankčným úrokom je zmätočná a nejasná pre spotrebiteľa. Spotrebiteľská zmluva dojednanie o zmluvnej pokute neobsahovala. Zmluvná pokuta bola zakomponovaná do všeobecných obchodných podmienok na vopred pripravenom tlačive, teda dodávateľ uvedenú podmienku so spotrebiteľom individuálne nedojednal. V rámci spotrebiteľských zmlúv dojednanie zakladajúce právo na zmluvnú pokutu zásadne nemôže byť súčasťou všeobecných obchodných podmienok a len súčasťou samotnej spotrebiteľskej zmluvy, teda listiny, na ktorej spotrebiteľ pripája svoj podpis (rozsudok Okresného súdu Bardejov sp. zn. 5Csp/4/2022). Zároveň je potrebné uviesť, že táto zmluvná pokuta je písaná milimetrovým písmom, všeobecné obchodné podmienky neboli podpísané žalobkyňou ako spotrebiteľom, neboli s ňou individuálne dohodnuté a zakladá hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa.

51. Dohoda o zrážkach zo mzdy (citovaná vo výroku IV. rozsudku) taktiež spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán v neprospech spotrebiteľa. Za významnú súd považuje predovšetkým skutočnosť, že predmetné dojednanie je zahrnuté v rámci formulárovej zmluvy medzi bežné zmluvné podmienky, čím žalovaný vnútil spotrebiteľovi určité správanie a konanie zvýhodňujúce dodávateľa v neprospech spotrebiteľa, a to bez osobitného zdôraznenia následkov takéhoto dojednania. Práve vzhľadom na tieto nepoctivé praktiky zákonodarca zakotvil v § 5a ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom od 01.05.2014 neprípustnosť zabezpečenia uspokojenia pohľadávky alebo splnenia záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy dohodou o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov v prospech predávajúceho alebo inej osoby, ibaže táto dohoda bola uzavretá vo forme osobitnej listiny, spotrebiteľ bol poučený o dôsledkoch jej uzavretia a mal možnosť ju odmietnuť. Uvedená zákonná úprava odzrkadlila potrebu zasiahnuť do obdobných nerovnovážnych zmluvných dojednaní až na úrovni výslovnej právnej úpravy, kedy síce úplne nevyhlúčila uzavretie dohody o zrážkach zo mzdy, avšak stanovila prísnejšie kritéria pre platnosť takejto dohody o zrážkach zo mzdy, a tak prakticky stanovila hranice, ktoré oddeľujú akceptovateľnú dohodu o zrážkach zo mzdy od neprijateľného zmluvného dojednania dohody o zrážkach zo mzdy. Žiada sa tiež dodať, že súdy v mnohých prípadoch, či už v rámci neodkladných opatrení alebo aj vo veci samej, rozhodli o povinnosti veriteľa zdržať sa použitia obdobných zmluvných podmienok z dôvodu jej neprijateľnosti, a tým neplatnosti.

52. Zmluvné dojednanie (cit. vo výroku V. rozsudoku), ktorým spotrebiteľ vyjadruje súhlas s poskytnutím osobných údajov nielen veriteľovi, ale aj ovládajúcej osobe, ako aj ďalším osobám, pričom platnosť

súhlasu je určená na 10 rokov od vyporiadania záväzkového vzťahu, pričom takýto súhlas môže spotrebiteľ odvolať najskôr po jednom roku od zániku záväzkového vzťahu, a to písomným oznámením na pobočku žalovaného, v ktorej má otvorený bežný účet, súd vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve. V prvom rade súd poukazuje na skutočnosť, že veľmi podobné zmluvné dojednanie už bol judikované ako neprijateľné – napr. rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 19Csp/26/2023 zo dňa 16.11.2023. Súd vyhodnotil predmetnú zmluvnú podmienku ako neprijateľnú, spôsobujúcu hrubý nepomer v právach a povinnostiach strán v neprospech spotrebiteľa, predovšetkým z dôvodu, že považoval za neprimerane a neodôvodnene dlhú dobu, na ktorú spotrebiteľ má uvedený súhlas udeliť – 10 rokov od vyporiadania záväzkového vzťahu vzniknutého zo zmluvy, pričom aj pre prípad zániku zmluvného vzťahu by musel dlžník za účelom odňatia súhlasu učiniť písomné odvolanie súhlasu najskôr po jednom roku od zániku predmetného záväzkového vzťahu, a to ani nie priamo žalovanému, ale doručením na pobočku žalovaného, v ktorej má otvorený svoj bežný účet (čo inak ani v čase vôle podania odvolania súhlasu nemusí byť splniteľná podmienka). Vo všeobecnosti by mali byť osobné údaje uchovávané a spracúvané iba po nevyhnutný čas. Avšak v zmysle do zmluvy zakomponovaného súhlasu spotrebiteľ dokonca súhlasí s poskytnutím svojich údajov tretím osobám – ovládajúcej osobe VÚB, a.s. a osobám so skupiny s úzkymi väzbami k ovládajúcej osobe, a to nielen za účelom interného výkazníctva a zvýšenia kvality poskytovaných služieb, ale aj za marketingovým účelom, a teda účelom ponuky služieb a produktov týchto spoločností patriacich do skupiny s úzkymi väzbami k VÚB, a.s. Predmetný súhlas ide so spracúvaním údajov výrazne nad rámec rozsahu nevyhnutného pre poskytnutie úveru. Pre účely vyhlásenia určitej podmienky za neprijateľnú v spotrebiteľskej zmluve je pritom irelevantné, či predmetná zmluvná podmienka mala reálny nepriaznivý následok pre spotrebiteľa, keďže táto okolnosť nepredstavuje v zmysle zákona (§ 53 Občianskeho zákonníka) kvalifikačný moment pre posúdenie neprijateľnej zmluvnej podmienky.

53. Čo sa týka zmluvnej podmienky uvedenej vo výroku VI. rozsudku, súd zmluvnú podmienku s totožným obsahom určil za neprijateľnú, okrem už vyššie uvedených rozhodnutí, i rozhodnutím tunajšieho súdu sp. zn. 18Csp/85/2023 zo dňa 29.01.2024 s nasledujúcim odôvodnením – „Táto zmluvná podmienka bola posúdená zo strany všeobecných súdov ako neprijateľná v zmysle ust. § 53 ods. 1 OZ a súd nevidí dôvod na odklon od uvedených rozhodnutí. „Pokiaľ ide podmienku v hlave 5. Podmienky splácania úveru § 4 tak súd má za to, že aj táto podmienka spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, keďže týmto ustanovením veriteľ svojvoľne neuznáva splátku úveru, hoci dlžník splátku riadne uhradil. Takouto podmienkou by sa spotrebiteľ aj napriek riadne uhradenej splátke, dostal do omeškania, čo je nepochybne v neprospech spotrebiteľa. Žalovaný disponuje dostatočnými technickými prostriedkami, aby aj v prípade splátky, ktorá neobsahuje variabilný symbol, alebo obsahuje nesprávny variabilný symbol, túto priradil k správnej zmluve.“ (porov. rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 20Csp 91/2020 zo dňa 7.9.2020).“ Súd nevidí dôvod na odklon od uvedeného posúdenia dotknutej zmluvnej podmienky.

54. Neprijateľnosť zmluvnej podmienka uvedená vo výroku VII. tohto rozsudku spočíva v tom, že umožňuje veriteľovi v priamom rozpore s § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka započítať platby spotrebiteľa na iný účel, než je prioritné splácanie istiny, a to podľa uváženia dodávateľa. Daná podmienka predstavuje odchylenie sa od úpravy v Občianskom zákonníku v neprospech spotrebiteľa. Súd pritom nevidí dôvod na odklon od už skoršieho právneho posúdenia neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky súdmi a plne sa s ním stotožňuje, preto v štvrtom výroku určil i dotknutú zmluvnú podmienku týkajúcu sa započítavania platieb spotrebiteľa za neprijateľnú.

55. Rovnako z dôvodov rozporu s § 581 ods. 2 Občianskeho zákonníka je potrebné považovať za neprijateľnú i zmluvnú podmienku citovanú vo výroku VIII. tohto rozsudku.

56. Aj zmluvná podmienka upravujúca zmluvnú pokutu (prípadne v obdobnom znení) už bola súdmi posudzovaná ako neprijateľné zmluvné dojednanie v spotrebiteľskej zmluve – napr. rozhodnutie Okresného súdu Prešov sp. zn. 11Csp/74/2024 zo dňa 04.10.2024, sp. zn. 9Csp/15/2022 zo dňa 05.09.2022 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Prešove sp. zn. 9CoCsp/55/2022 zo dňa 13.03.2023, alebo i v konaní o zaplatenie rozsudkom Okresného súdu Senica sp. zn. SI-3C/391/2013 z 26.05.2020. Jedná sa o dvojité postihy za neplnenie povinnosti splácať úver riadne a včas, keďže v prípade omeškania s plnením peňažnej pohľadávky má veriteľ nárok na zaplatenie úrokov z omeškania. Krajský súd v Prešove v rozsudku sp. zn. 5CoCsp/30/2023 zo dňa 09.07.2024, ktorým potvrdil rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 16Csp/16/2022 zo dňa 23.6.2023, uviedol nasledovné: „V žiadnom

prípade nemožno tvrdiť, že sa jedná o individuálne dojednané zmluvné ustanovenie (§ 53 ods. 2 OZ). Žalovaná ako dodávateľ zmluvnú pokutu so žalobkyňou ako spotrebiteľom osobitne nevyjednávala, pretože zmluvná pokuta je dojednaná za rovnakých podmienok vo všetkých zmluvách. Zmluvná pokuta, ktorá nebola individuálne dojednaná lebo sa jedná o štandardnú typovú zmluvu a ktorá spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, je v rozpore s ochranou práv spotrebiteľa, ako aj v rozpore s Chartou základných práv Európskej únie (článok 98), podľa ktorého je v záujme naplnenia jedného zo základných práv EÚ politiky štátov zabezpečiť vysoký stupeň ochrany spotrebiteľa, a preto je potrebné využiť všetky efektívne prostriedky ochrany spotrebiteľa, aby sa zvyšovala dôvera spotrebiteľov v trh, aby neprimerané postupy spotrebiteľov na trhu nezaťažovali. Žalovaná ako osoba podnikajúca na trhu s úvermi má odbornú prevahu nad spotrebiteľmi, ktorým svoje služby poskytuje, a preto možno od nej očakávať, že vo vzťahu k spotrebiteľom sa bude správať s náležitou odbornou starostlivosťou... Je nepochybné, že charakter dojednaní tejto zmluvnej podmienky smeruje k ďalšiemu postihu spotrebiteľa (popri úrokoch z omeškania) pre neplnenie si zmluvných záväzkov. Cieľom dodávateľa je dojednanie ďalšej sankcie postihujúcej spotrebiteľa a v neposlednom rade ide o dojednanie predložené v podobe formulárovej zmluvy spotrebiteľovi, ktorý nemá vyjednávaciu dispozíciu ovplyvniť kontraktačný proces. Napokon ide o dojednanie, ktoré si vyhradil samotný dodávateľ v snahe sankcionovať spotrebiteľa bez možnosti spotrebiteľa dojednať v zmluve ustanovenia ako náprotivok voči výhodám dodávateľa. Okrem toho obsahové dojednanie zmluvnej pokuty nerozlišuje delikvenciu spotrebiteľa, ktorý sa tak môže dostať do omeškania s každou jednou splátkou alebo s omeškaním len jednej jedinej splátky. Takto formulovaná zmluvná podmienka spôsobuje jej neprijateľnosť a teda vedie k hrubej nevyváženosti vzťahu účastníkov v neprospech spotrebiteľa. Súd si plne osvojil vyššie uvedené závery citovaného rozsudku Krajského súdu v Prešove, s ktorými sa plne stotožňuje a poukazuje na ne. Navyiac je potrebné zdôrazniť a poukázať na závery vyplývajúce z rozhodnutia Ústavného súdu Českej republiky I.ÚS 3512/11 zo dňa 11.11.2013, ktorý považoval za neprípustné, aby zmluvná pokuta bola dojednaná ako súčasť nepodpísaných VOP. V tomto prípade VOP nie sú podpísané žalobkyňou ako spotrebiteľom. Dohoda o zmluvnej pokute bola tak zakomponovaná do všeobecných obchodných podmienok, ktoré sú písané milimetrovými písmom, kde spotrebiteľ nebol upozornený o týchto následkoch a táto zmluvná pokuta nebola s ním individuálne dojednaná. Zmluvná pokuta je rovnako aj neprimeraná a predstavuje vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením záväzku.

57. Pri zmluvnej podmienke citovanej vo výroku X. ide o zjavný odklon od ratio legis zákonného ustanovenia § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ktoré stanovuje čo je možné považovať za príslušenstvo pohľadávky. Náklady uvedené demonštratívne v predmetnej zmluvnej podmienke umožňujú navyšovanie dlhu spotrebiteľa o ďalšie náklady, a tak sa táto zmluvná podmienka dostáva do rozporu s § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka v spojení s § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka a je v hrubom rozpore v neprospech spotrebiteľa.

58. Dôvodom neprijateľnosti zmluvnej podmienky uvedenej vo výroku XI. je už i samotná veľkosť písma, ktorou je táto zmluvná podmienka napísaná. V podstate možno zhodnotiť, že veľkosť písma všeobecných obchodných podmienok je jednotiacim prvkom pre všetky dotknuté zmluvné podmienky a má za následok, že predmetné zmluvné podmienka sa pre spotrebiteľa stávajú prakticky nečitateľné a neprehľadné. Navyše ale možno dodať, že dotknutá zmluvná podmienka nebola individuálne dohodnutá, bola vopred formulárove včlenená do obchodných podmienok bez toho, aby sa spotrebiteľ mal možnosť sa s touto podmienkou oboznámiť, aby mu podrobne bol inštitút postúpenia pohľadávky tretej osoby zo strany postupcu na postupníka veriteľom v rámci dojednávania tohto úverového vzťahu vysvetlený a môže pôsobiť na spotrebiteľa máťúco. Súd ju hodnotí ako neprijateľnú. Uvedená podmienka bola právoplatne vyhlásená za neprijateľnú okrem už spomenutých rozhodnutí i rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 18Csp/85/2023, a preto má žalovaný v zmysle § 53a Občianskeho zákonníka povinnosť zdržať sa používania takejto neprijateľnej podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi.

59. Pri zmluvnej podmienke uvedenej vo výroku XII. súd odkazuje na odôvodnenie rozhodnutia Krajského súdu Prešov 13CoCsp/37/2024 zo dňa 22.01.2025, kde odvolací súd uviedol: „Táto zmluvná podmienka predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku a spočíva to v nevyváženosti práv a povinností zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a nepreukázanie individuálneho dojednaní. Odvolací súd je toho názoru, že predmetná zmluvná podmienka je jednoznačne len v prospech žalovaného, keďže z podmienky tak, ako je formulovaná nevyplýva, že je povinnosťou veriteľa zaznamenanú komunikáciu

vydať spotrebiteľovi, ak by táto mala svedčať v jeho prospech, teda v neprospech žalovaného ako veriteľa. Ak by chcel žalobca uniesť v prípadnom spore dôkazné bremeno, musí mu veriteľ túto komunikáciu predložiť, čo však predmetné ustanovenie zmluvnej podmienky veriteľovi neukladá a teda dlžníkovi nezabezpečuje. Z danej zmluvnej podmienky a tu je potrebné prisvedčiť argumentácii žalobcu, nie sú zrejmé všetky okolnosti, ktoré by mohli mať vplyv na neskoršiu možno realizáciu vrátane podmienok ukončenia dispozície s ňou, aj s ohľadom na ochranu osobných údajov. V prípade neprijateľných zmluvných podmienok je potrebné vykonať kumulatívnu analýzu značnej nerovnováhy v neprospech spotrebiteľa, ktorej predmetom je zameranie sa na účinok pri vedení zmluvnou podmienkou. Z toho plynie, že značná nerovnováha bude v podstate generálne prezumovaná, pokiaľ sa nepreukáže opak spočívajúci v založení nižšej úrovne, respektíve miery nerovnováhy. Značnú nerovnováhu je potrebné identifikovať najmä v dispozícií dodávateľa a to bez časového obmedzenia disponovať s biometrickými údajmi o spotrebiteľovi, ktoré v kontexte GDPR indikujú významne chránenú oblasť biometrie spotrebiteľa navyše, ak nebol preukázaný individuálny súhlas a zrozumiteľné poučenia spotrebiteľa o použití jeho biometrických údajov. Uvedené zmluvné dojednanie preto jednoznačne znevýhodňuje dodávateľa oproti spotrebiteľovi, čo do získania dispozície a využívania zaznamenaných komunikácie, zatiaľ čo na druhej strane sú garancie pre spotrebiteľa nejasné“. Uvedená podmienka bola viac krát právoplatne vyhlásená za neprijateľnú (opätovne okrem už uvedených napr. rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 18Csp/85/2023), a preto má žalovaná v zmysle § 53a Občianskeho zákonníka povinnosť zdržať sa používania takejto neprijateľnej podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi.

60. Napokon ako neprijateľnú súd vyhodnotil i rozhodcovskú doložku uvedenú vo výroku XIII. tohto rozsudku. Ide o neprijateľné zmluvné dojednanie v rámci spotrebiteľskej zmluvy, ktoré nebolo individuálne dojednané a je v hrubej nerovnováhe v neprospech spotrebiteľa bez potrebného objasnenia zmluvnej podmienky, zvýraznenia jej závažnosti, začlenením v rámci bežných zmluvných dojednaní upravujúcich úverový vzťah, pričom núti spotrebiteľa v prípade sporu podrobiť sa rozhodcovskému konaniu pred vopred dodávateľom vybraným rozhodcovským súdom. V zhode so žalobkyňou súd poukazuje aj na nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 438/2018 zo dňa 11.06.2019, v ktorom ústavný súd vyslovil, že pre platnosť rozhodcovskej zmluvnej doložky v spotrebiteľských veciach sa vyžaduje, aby mal spotrebiteľ možnosť vyjadriť s ňou pri uzatváraní zmluvy nesúhlas tak, aby v prípade vyznačenia nesúhlasu vzájomné spory v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou bol príslušný prejednať a rozhodnúť všeobecný súd. Súd opäť považuje za vhodné poukázať aj na skutočnosť, že prax si vyžiadala zakotvenie mantinelov prijateľnosti obdobných zmluvných dojednaní, keď bola do § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka neskôr včlenená do demonštratívneho zoznamu neprijateľných zmluvných podmienok i zmluvná podmienka umožňujúca riešenie sporu medzi dodávateľom a spotrebiteľom v rozhodcovskom konaní bez splnenia podmienok ustanovených osobitným zákonom, ktorým je zákon č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. Predmetný zákon podrobnejšie upravil podmienky, za ktorých môže byť uzavretá spotrebiteľská rozhodcovská zmluva, pričom okrem iného stanovil, že rozhodcovská zmluva v takomto prípade musí byť obsahovo a formálne oddelená od spotrebiteľskej zmluvy. V danom prípade sa však skutočne jednalo o zmluvnú podmienku včlenenú do textu obchodných podmienok ako rádovej, bežnej podmienky, pričom nad rámec všeobecného súdnictva umožňuje dodávateľovi riešiť spory v rozhodcovskom konaní.

61. Na dôvažok sa žiada dodať, že žalovaným prezentované úvahy o šikanóznom spôsobe výkonu práva žalobkyne neboli v konaní preukázané. Súd vidí zjavný motív žalobkyne podať žalobu práve s ohľadom na to, že sa domnievala, že zmluva, resp. kontraktálny proces mali nedostatky. Každý má právo na súdnu ochranu svojho domnelého práva a žalobkyňa podľa názoru súdu zjavne iba uplatnila svoje právo na súde. Súd nevzhladol žiaden dôvod na vyslovenie, že by v danom prípade malo iniciovanie sporu žalobkyňou šikanóznym charakter, alebo bolo v rozpore s dobrými mravmi.

62. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

63. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

64. O trovách konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobkyni ako plne úspešnej strane v spore priznal voči neúspešnému žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Súd nevzhladol dôvody pre aplikáciu § 257 CSP. O výške trov konania pritom bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

-2- 17Csp/100/2025

Proti tomuto rozsudku možno podať písomne odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Prešov.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napadá, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.